

Luften. Jeg tror, det ærede Medlems Standpunkt svæver deroppe, og vi har derfor overladt Luften til det konservative Parti.

Det konservative Partis Indsats i Erhvervskrisen er nogle Ændringsforslag, hvorved de delvis hindrer den Modernisering af Industrien, der er en Livsbetingelse for Industriens Fremtid. Ved en voldsom Formindskelse af Forslagets Tilbud møder de Konservative paa dette Punkt frem som Modstandere af, at Industrien faar de Midler, der er nyttige for dens fremtidige Stilling. Dernæst foreslaar det konservative Parti ligesom Venstre Formindskelse af Adgangen til Laan for Industrierne, Udelukkelse af de Tilskud, som jeg for min Del, ud fra den Opfattelse, som vi har, og som ikke er ukendt i industrielle Kredse, maa anse for særdeles vigtige for en Række Industrier i en Overgangstid, hvor Deflationen medfører de særlige Vanskeligheder i Konkurrencen, som vi kender. Endnu i Aar i Januar Maaned modtog jeg, som jeg før har oplyst, en Skrivelse fra Jernindustriens Formand, Direktør Overgaard, i hvilken han erklærer, at Forslaget derom vilde have stor Interesse. Det var Forslaget om Tilskud, som det forelaa i Januar Maaned.

Denne Interesse for Jernindustrien har vi ikke udelukket i vort Forslag, den bestaar fremdeles. Hvis det drejer sig om Tilskud til enkelte Stykker Arbejde, enkelte Virksomheder, er der i vort Forslag aabnet Adgang dertil. Men vi har aabnet Adgang videre og sagt, at hvis det ikke er tilstrækkeligt, saaledes som man paastod i Januar, hvis vi ogsaa maa aabne Adgang for hele Fag i Industrien, nu vel, saa gør vi det, thi Meningen er at yde Hjælp i videst muligt Omfang af Hensyn til den Arbejdsløshed, der er her i Landet. Vi har saa langt fra gjort Forslaget ringere, vi har givet videre Adgang og ikke med en Tøddel formindsket det, om hvilket Direktør Overgaard i Januar udtalte, at det var af Betydning i hvert Fald for Jernindustrien.

Man klager her over; at det er noget ganske uprøvet; særlig det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har argumenteret stærkt imod Tilskudsordningen, fordi den er uprøvet. Ja vist, her i Landet er den uprøvet paa Grund af den Modstand, Sagen har mødt baade i forrige og i denne Rigsdagssamling, men i Udlandet er den ikke uprøvet. Der foreligger Oplysninger om Erfaringer fra Udlandet i den Henseende. Jeg har tidligere gjort Rede for, hvorledes denne lirdning har været anvendt i Holland, og i flere andre Lande har den været anvendt. I den senere Tid er der kommet flere Rede-

gørelser vedrørende dens Anvendelse i Svejts, hvor man efter at have forladt Importreguleringsvejen er gaaet over til Tilskudsordningen, f. Eks. overfor den store Broderiindustri, der, hvad Betydning angaar, i Svejts svarer til Tekstilindustrien i Danmark.

Der har man gennem adskillig Tid ydet Hjælp til Virksomheder dels i Form af Laan, dels i Form af Tilskud, og man er navnlig i den senere Tid, redegøres der for, kommet ind paa saakaldt kollektiv Hjælp, altsaa netop det, vi foreslaar at yde herhjemme. Den kollektive Hjælp ydes f. Eks. til Virksomheder, der har forældede Maskiner; for at de kan blive i Stand til at anskaffe nye og tilintetgøre de gamle, yder man betydelige Tilskud. Den sidste Opførelse, der foreligger, viser, at indtil Udgangen af 1925 har man ydet i Laan til Broderiindustrien 2 097 000 og i Tilskud 2 404 332 Francs. Det er ikke den eneste Industri i Svejts, som har faaet Tilskud, Tilskud er ogsaa anvendt paa andre Omraader, hvad jeg vist tidligere har nævnt. Denne Ordning er altsaa ikke saa uprøvet, i hvert Fald ikke udenfor Danmarks Grænser, hvad man maatte tro, naar man hører de Taler, der lyder her.

Men mod en saadan Ordning Indførelse her i Danmark møder altsaa det konservative Parti, som ellers gerne vil give sig Udseende af i særlig Grad at være Repræsentanter for Erhvervene. Ogsaa Tilskud til danske Materialer, som skal anvendes ved tekniske Forbedringer, modsætter man sig. Man modsætter sig Boligbyggeriets Fortsættelse; man modsætter sig, at Bolignøden bekæmpes, at Bygningshaandværkere, Mestre som Svende, faar noget at bestille i den kommende Periode. Man modsætter sig Iværksættelsen af offentlige Arbejder; det kan ingenting hjælpe, siger man, det er for dyrt. Man formindsker den Hjælp, som er foreslaaet til Grundforbedring, og som baade vil give Beskæftigelse og vil frembringe en Højnelse af Danmarks nationale Formue, som Jorden i saa høj Grad udgør en Del af. Man møder med Forhindringer mod Ydelsen af de Drifts-laan, hvis Ramme søges udvidet, og med Hindringer mod Ydelse af Lempelser for smaa Landbrugsbesiddere. At det konservative Parti ogsaa er imod, at Formueejerne skal betale noget, behøver jeg kun at tilføje som en Selvfølgelighed.

Men, siger Folk, det er jo rigtigt, selvfølgelig gaar de Konservative imod saadant noget, som ikke stemmer med deres eget Standpunkt, men de Konservative har alt-